

כלוב הצלעות סביב ציפור השיר

תוך

א.

מָה רְאִיתָ מִבְּעַד לְרוּחַ
מִבְּעַד לְעֵינַיִם הַפְּקוּחוֹת
מִבְּעַד לִירִיעַת הַהִכְרָה
שָׁרַף הָעֵץ בְּלֹא עֵץ
צַל הָעֵץ בְּלֹא עֵץ
הָאֵשׁ הָאוֹחוֹת בְּעֵץ
צִפּוֹר הַשִּׁיר עַל עֲנַף הָאֶפֶר
אֵלֶם קוֹלָהּ

ב.

וְהַיָּמִים בָּהֶם הָיִיתִי וְלֹא
הָיִיתִי, הַיָּמִים בָּהֶם שָׁכַבְתִּי
מְרַתֵּק, מִתַּחַת לַמַּיִם
וְרַק מֵרֹאֵה פְּנִיךָ מֵתוֹךְ מִסֵּךְ הַמַּלְחָה
וְרַק מֵרֹאֵה פְּנִיךָ מֵתוֹךְ הַקֶּצֶף
וּמְנוּד הַגְּלִילִים וְהַגְּאוֹת שֶׁלֹּא חִדְּלָה
הַצִּיל אוֹתִי
אִם בַּחֲשֵׁךְ שֶׁלַּחַת יָד
אֶל לַחֲיִי
וְהַיָּמִים בָּהֶם בִּקְשָׁתִי אֶת נַפְשִׁי
וּבִקְשָׁתִי לְשַׁלַּח יָד לְעֶצֶר אֶת הַגּוֹפְנֹפֶשׁ
וּבִקְשָׁתִי שֶׁתִּתֵּן לִי לְטֶעַם מִן הַתְּמָרִים
שֶׁאוֹכֵל לְמוֹת, הַגְּלֵעִין הַנֶּצֶב
כְּחֻלּוֹק בְּאַפִּיק הַוֶּשֶׁט
וְהַיָּמִים בָּהֶם אֶחְזָתִי בְיָדְךָ
מִנְסָה לְהַגְנִיב אֶל כִּיֶּסִי אֶת טְבַעַת הָאֲרוֹסִין
וְהַיָּמִים בָּהֶם בְּכִיתִי לְלֹא הַפֶּסֶק

עָרְפִי מִפְּנֵה אֵל פְּנִיךָ
וְדִי בְמִלֵּה לְסֹדֵק אֶת זֶג הַרוּחַ
מִשְׁכָּנֶנְע שְׁנֹגֵרֵשׁ מֵהַבַּיִת
מִשְׁכָּנֶנְע שְׁנֹשֵׁב בְּשֶׁלֶג רַק מְעִיל לְגוֹפְנוֹ
מִשְׁכָּנֶנְע שְׁסוֹכְנֵי ICE יֶאֱסְרוּנִי
מִשְׁכָּנֶנְע שְׁהַרֹפְאִים הָאֲחִיּוֹת
הַמְקִיזִים אֶת דְּמֵי בְּאִים לְלִכְדֵנִי
וּמֵאֲנִתִי לְהַבִּיט בְּפָנֶיךָ
הַסֵּטֵתִי אֶת מִבְטְי אֶל הָאֲדָמָה
אוּ אֶל הַשֶּׁלֶג הַיּוֹרֵד בַּחֲלוֹן

ג.

רַק רְבוּעַ הַחֲלוֹן
וְהַשֶּׁלֶג
רַק רְבוּעַ הַחֲלוֹן
וּפְתוּתֵי הַשֶּׁלֶג
רַק רְבוּעַ הַחֲלוֹן
וּפְנֵי הַשֵּׁטַח הַלְּבָנִים
רַק רְבוּעַ הַחֲלוֹן
וְהַשֶּׁלֶג הַנִּעְרָם
אֶפְלוּ לֹא רְבוּעַ הַחֲלוֹן
רַק הַחֲדָר, הַמְטָה
וּפְנֵי אֲמִי בַחֲלוֹן
וְקוֹל אֲמִי, בְּכִיָּה
בְּשֶׁלֶג, מְעַבֵּר לַחֲלוֹן

ד.

אָךְ לְפַעֲמִים, בְּהַתְּבַהֲרוֹת,
שְׁמַעְתִּי אֶת קוֹלְךָ, מִרְחוֹק
קוֹלְךָ הַצִּלּוֹל הָעֵמֶק, קוֹרֵא בְּשִׁמִּי לְשׁוּב
אֵלַיָּה, מִתּוֹךְ הַחֲשָׁךְ
הַשְׁתַּקְּפוֹת פְּנִיךָ בַחֲלוֹן
מְאֹר מִבְטָה, מְגִדְלוֹר
בֵּין גְּלֵי הַחֲשָׁמַל.

א.

יום יום
שמעתי את האדמה לוחשת
בשמי

אם ראיתי עקבות
אלה היו עקבותי,
אם שמעתי קול,
היה זה קולי השב אלי
כהד

הדברים עמדו לפני שמם
הפרחים הנצו מקצות הבדים
הסחלב נפקח אל תוך שמו
קורע את קרום הקרקע
כאריזת מתנה

הצפרים, ירְגוּזי, עורב
אנפה, נדדו אל מה שעד
אתמול היה חשף וכעת
הוא פני המזרח

אך מתחת לכל זה –
החדש, הנולד אל שמו הפרטי –
קננה הבדידות

בכל צעד, דרכתי על
ענף, בדי, עלה שיבש
אוסף בפי, כצפור
הבונה את קנה
סביב האי, סביב לבי.

ב.

עליתי מתוך העצם
שצורתה כראשית שמי
סורג הסוגר את
אסיר הדם, פלוב הצלעות
סביב צפור השיר

אך רקמתי בשר
ערה תמיד לעצם הזר
השוכן בתוכי, זה שלצדו אני נושמת

פניך שנגלו לפני לראשונה
נראו מכרים כבבואה
או זכרון נשכח

בימים הייתי הולכת
נזרת לא לדרך באור
מחוץ לצלם של העצים

בלילות שכבתי לצדך
שומעת את נשימותיך
משתלבות, כאצבעות, בנשיפותי
שרועים תחת שמיתת הענפים
העירם עטף את שנינו
ללא בושה

יום אחד, איך אשכח,
פסעתי אל לבו
של הגן, מאחורי העץ
קרוב, סמוך לאדמה
שמעתי בקולו
את שמי, גח מתוך הגזע

ג.

כָּךְ הִתְקַדַּמְתִּי, מוֹתִיר
אַחֲרַי שֶׁבֶל כְּסִימֹן שְׂאֵלָה

לְשׁוֹנֵי מַפְצֵלֶת
עוֹרִי, כָּל קִיץ
נֶשֶׁר מְעֵלִי כְּמוֹ עֲלִים
מֵעֲנָפֵי הָעֵץ

אֲנִי זוֹכֵר אֶת פְּנֵיהָ

קָרָאתִי בְּשֵׁמָה
מִבֵּין הָעֲנָפִים

גוֹפִי, מְחֻסָּפֶס, דָּמָה
לְגוֹפּוֹ שֶׁל הָעֵץ
עֵינַי לְנֹצְנֵי הַפְּרָחִים

הַפְּרִי, קִלְפָתוֹ אָרֶס
וּבְשָׂרוֹ חֲמֵלָה, רָעֵד
אֲזוּ בְרוּחַ בֵּין שְׁנֵינוּ
נֶגֶד בְּחָלָל הַרִיק
בֵּין גּוֹפֵינוּ